Td026_05

Νίκο μ’ σεργιά-, *βρε ’μάν αμάν*
Νίκο μ’ σεργιάνι γένονταν
Νίκο μ’ σεργιά-, *βρε ’μάν αμάν*
Νίκο μ’ σεργιάνι γένονταν
Νίκο μου σιβασμένε
Νίκο μ’ κόσμος αλλάζουν
Νίκο μου σιβασμένε
Νίκο μ’ κόσμος αλλάζουν
κι εσύ Νίκο μ’, *βρε ’μάν αμάν*
κι εσύ Νίκο μ’ δε χαίρεσαι
κι εσύ Νίκο μ’, *βρε ’μάν αμάν*
κι εσύ Νίκο μ’ δε χαίρεσαι
Νίκο μου σιβασμένε
να στολιστείς ν’ αλλάξεις
Νίκο μου σιβασμένε
να στολιστείς ν’ αλλάξεις.
Κι εγώ σας λέω, *βρε ’μάν αμάν*
κι εγώ σας λέω δεν μπορώ
κι εγώ σας λέω, *βρε ’μάν αμάν*
κι εγώ σας λέω δεν μπορώ
Νίκο μου σιβασμένε
κι εσείς μου λέτε σήκω
Νίκο μου σιβασμένε
κι εσείς μου λέτε σήκω
για πιάστε με, *βρε ’μάν αμάν*
για πιάστε με σηκώστε με
για πιάστε με, *βρε ’μάν αμάν*
για πιάστε με σηκώστε με
Νίκο μου σιβασμένε
για βάλτε με να κάτσω
Νίκο μου σιβασμένε
για βάλτε με να κάτσω
για φέρτε τη, *βρε ’μάν αμάν*
για φέρτε την καβάλα μου
για φέρτε τη, *βρε ’μάν αμάν*
για φέρτε την καβάλα μου
Νίκο μου σιβασμένε
την έρημη την γκάιντα
Νίκο μου σιβασμένε
την έρημη την γκάιντα
να τη λαλή-, *βρε ’μάν αμάν*
να τη λαλήσω ταπεινά
να τη λαλή-, *βρε ’μάν αμάν*
να τη λαλήσω ταπεινά
Νίκο μου σιβασμένε
για ν’ ακουστώ μεγάλος
Νίκο μου σιβασμένε

για ν’ ακουστώ μεγάλος
να κάνω νιες, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω νιες να χαίρονται
να κάνω νιες, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω νιες να χαίρονται
Νίκο μου σιβασμένε
κι οι νιοι να καμαρώνουν
Νίκο μου σιβασμένε
κι οι νιοι να καμαρώνουν
να κάνω τη, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω την αγάπη μου
να κάνω τη, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω την αγάπη μου
Νίκο μου σιβασμένε
να ρίξ’ τα μαύρα δάκρυα
Νίκο μου σιβασμένε
να ρίξ’ τα μαύρα δάκρυα
κι όντας τα ρί-, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντας τα ρίχνει στην ποδιά
κι όντας τα ρί-, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντας τα ρίχνει στην ποδιά
Νίκο μου σιβασμένε
στον κόρφο της να πέφτουν
Νίκο μου σιβασμένε
στον κόρφο της να πέφτουν
να γένουν φί-, *βρε ’μάν αμάν*
να γένουν φίδια να την τρων
να γένουν φί-, *βρε ’μάν αμάν*
να γένουν φίδια να την τρων
Νίκο μου σιβασμένε
οχιές να την τρομάζουν
Νίκο μου σιβασμένε
οχιές να την τρομάζουν
κι όντα την τρων, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντα την τρων ’πό την καρδιά
κι όντα την τρων, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντα την τρων ’πό την καρδιά
Νίκο μου σιβασμένε
το Νίκο να θυμάται
Νίκο μου σιβασμένε
το Νίκο να θυμάται.

Νίκο μ’ σεργιάνι γένονταν Νίκο μ’ κόσμος αλλάζουν
κι εσύ Νίκο μ’ δε χαίρεσαι να στολιστείς ν’ αλλάξεις.
Κι εγώ σας λέω δεν μπορώ κι εσείς μου λέτε σήκω
για πιάστε με σηκώστε με για βάλτε με να κάτσω
για φέρτε την καβάλα μου την έρημη την γκάιντα

να τη λαλήσω ταπεινά για ν’ ακουστώ μεγάλος
να κάνω νιες να χαίρονται κι οι νιοι να καμαρώνουν
να κάνω την αγάπη μου να ρίξ’ τα μαύρα δάκρυα
κι όντας τα ρίχνει στην ποδιά στον κόρφο της να πέφτουν
να γένουν φίδια να την τρων οχιές να την τρομάζουν
κι όντα την τρων ’πό την καρδιά το Νίκο να θυμάται.